

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Jany Brothánkové a soudců JUDr. Petra Průchy a JUDr. Tomáše Langáška v právní věci žalobce: **P. Č.**, proti žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**, se sídlem Na Poříčním právu 1, Praha 2, týkající se žaloby proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 3. 2014, č. j. MPSV-UM/2678/14/4S-JČK, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 10. 6. 2014, č. j. 2 Ad 31/2014 – 7,

t a k t o :

- I. Návrh žalobce na ustanovení zástupce soudem pro řízení o kasační stížnosti **se zamítá.**
- II. Kasační stížnost žalobce **se odmítá.**
- III. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce /stěžovatel/podal u Krajského soudu v Českých Budějovicích (dále jen „krajský soud“) žalobu datovanou dnem 28. 4. 2014, kterou se domáhal přezkumu rozhodnutí Ministerstva práce a sociálních věcí a jeho zrušení. Napadeným rozhodnutím bylo zamítnuto odvolání stěžovatele a potvrzeno rozhodnutí Úřadu práce České republiky – krajské pobočky v Českých Budějovicích, kterým nebyla stěžovateli přiznána dávka mimořádné okamžité pomoci na uhrazení pokuty za cestování ve voze MHD bez jízdního dokladu. Stěžovatel v žalobě vesměs zopakoval námitky, které uváděl již v odvolání a vytýkal správním orgánům arogantnost a nesrozumitelnost, což odůvodňoval zmatečnými argumenty, ze kterých jasně nevyplývalo, z jakého důvodu by mělo být napadené rozhodnutí zrušeno, přičemž zároveň zcela irrelevantně rozvíjel úvahy nad tzv. černými pasažéry a případným bezplatným přepravováním osob v hmotné nouzi.

[2] Usnesením ze dne 21. 5. 2014, č. j. 2 Ad 31/2014 - 2 krajský soud vyzval stěžovatele k odstranění vad žaloby. Na toto usnesení žalobce ve stanovené desetidenní lhůtě nereagoval a po jejím uplynutí pouze doložil opis napadeného rozhodnutí, vady žaloby

však neodstranil. Z toho důvodu krajský soud usnesením ze dne 10. 6. 2014, č. j. 2 Ad 31/2014 – 7, jeho žalobu dle § 37 odst. 5 s. ř. s. odmítl.

[3] Proti posledně uvedenému usnesení krajského soudu podal stěžovatel dne 2. 7. 2014 kasační stížnost, která byla krajským soudem dne 7. 7. 2014 předložena Nejvyššímu správnímu soudu. V ní způsobem sobě příznačným a veskrze nesrozumitelným vytýká postupu krajského soudu nejrůznější skutečnosti, resp. domnělé skutečnosti opřené o své představy o (ne)správnosti postupu krajského soudu.

[4] Protože tato kasační stížnost nesplňovala podmínku povinného zastoupení dle § 105 odst. 2 s. ř. s., vyzval Nejvyšší správní soud stěžovatele standardním způsobem k doložení plné moci udělené zástupci (advokátu) k zastupování žalobce v řízení o kasační stížnosti ve lhůtě 2 týdnů. Současně jej poučil podle § 35 odst. 8 a § 36 odst. 3 s. ř. s. o právech účastníka požádat o ustanovení zástupce pro toto řízení soudem i o následcích, pakliže stěžovatel nedoloží splnění podmínek pro pokračování v řízení, ani nepožádá ve stanovené lhůtě o ustanovení advokáta soudem.

[5] Dne 7. 8. 2014 byla zdejšímu soudu elektronickou formou (e-mailovou zprávou bez zaručeného elektronického podpisu) zaslána žádost stěžovatele o ustanovení právního zástupce. V žádosti stěžovatel uvádí, že jeho způsob bydlení je „*nenájemní, nevlastnické, samostatné nebytové obydlí*“, výše zdanitelných příjmů je nulová, nezdanitelných „*přes tři tisíce korun měsíčně*“, důvod nevýdělečné činnosti je plná invalidita, výše peněžitých závazků „*desetitisíce*“, „*způsobilost zcizovat: nenarušená* atd. Stěžovatel zároveň uvedl, že nebude bez zástupce vysvětlovat, že prohlášení podává v podobě, kterou judikatura zdejšího soudu považuje za dostatečnou a dále, že „*se bez zástupce nebude podepisovat pod listinu, která svým obsahem není potvrzením, natož na tiskopis nepřijatý vůlí zákonodárského sboru, zasláný v jediném výtisku a bez pasáže o udělení souhlasu s poskytováním údajů. Taktéž oznamuje soudu, že nebude sdělovat ryze soukromé údaje a vzhledem k přiznaným poměrům nerozhodné údaje: např. jaké nosí šaty, v čem bydlí a kolik utrácí*“.

[6] Takto formulovaná žádost je podle názoru soudu zjevně šikanózní a není míněna vážně. Jediným smyslem takovéto žádosti je dosáhnout samostatného rozhodnutí soudu o této žádosti, nikoliv vyhovění žádosti. Pokud by tomu tak nebylo, jistě by žádost stěžovatel formuloval zcela jinak. Jakkoliv dříve zdejší soud i o těchto bizarně znějících žádostech stěžovatele rozhodoval, jeho judikatura se v tomto ohledu výrazně posunula a to s ohledem na skutečnost, že stěžovatel svá práva uplatňuje zneužívajícím způsobem a zjevně vede pouze „spor pro spor“. Soudy včetně soudů správních jsou však povoleny k ochraně práv, nikoliv k tvorbě zcela zbytečných rozhodnutí, která již zjevně nikoho ochránit nemohou, neboť zde o žádnou ochranu práv nejde.

[7] V této souvislosti Nejvyšší správní soud odkazuje na své dřívější rozhodnutí ze dne 9. 10. 2014, č. j. 4 As 178/2014 - 19, kde zdejší soud uvedl následující. „*V případě kasační stížnosti proti usnesení krajského soudu, jímž bylo podle § 37 odst. 5 s. ř. s. odmítnuto podání stěžovatele jako žalobce, které nesplňovalo zákonné náležitosti, přičemž na výzvu krajského soudu k odstranění vad podání nebylo reagováno, popř. toto doplnění bylo stěžovatelem výslovně odmítnuto, se jedná o zjevně neúspěšný návrh, za účelem jehož projednání stěžovateli nelze přiznat osvobození od soudních poplatků.*“ Ze stejného důvodu tak musel zdejší soud

zamítnout stěžovatelův návrh na ustanovení právního zástupce, neboť nejsou-li splněny podmínky pro osvobození od soudních poplatků, nejsou dle § 35 odst. 8 s. ř. s. dány ani pro ustanovení advokáta soudem.

[8] Nejvyšší správní soud připomíná, že opakovaně vyhodnotil okolnosti, za nichž stěžovatel uplatňuje u soudu svá práva, jako projev svévolného a účelového uplatňování práva (viz např. rozsudek ze dne 8. 3. 2012, č. j. 2 As 45/2012 - 11, všechna citovaná rozhodnutí jsou dostupná na www.nssoud.cz). Stěžovatel svá práva uplatňuje převážně zjevně šikanózním způsobem a nesoudí se veden snahou o meritorní řešení sporu, nýbrž pro samotné vedení sporu (viz rozsudek ze dne 7. 6. 2012, č. j. 2 As 82/2012 - 13).

[9] V evidenci zdejšího soudu je vedeno ke dni 5. 11. 2014 celkem 1227 spisů, kde žalobce vystupuje v pozici stěžovatele, resp. navrhovatele. Z evidence zdejšího soudu je dále patrné, že množství žalobcem vedených sporů se v průběhu času zvyšuje. Pouhá skutečnost, že stěžovatel vede takové množství sporů, přirozeně sama o sobě neznamená, že by jeho žádostem nemělo být vyhověno. Rozhodující je sériovost a stereotypnost stěžovatelem vedených sporů, spojená s opakováním obdobných či zcela identických argumentů.

[10] Nejvyšší správní soud v souladu se zásadou hospodárnosti řízení již dále nevyzval stěžovatele k předložení plné moci udělené jím advokátovi k zastupování v řízení o kasační stížnosti. Ze způsobu, jakým stěžovatel se soudem jedná a jakým požádal o ustanovení advokáta je zřejmé, že další procesní úkony by jen rozehrály obvyklý písemný „ping pong“ mezi stěžovatelem a zdejším soudem, který naprosto bezúčelně prodlužuje řízení o kasační stížnosti o několik týdnů až měsíců. Stěžovatel zpravidla požádá o osvobození od soudních poplatků a o ustanovení advokáta pro řízení o kasační stížnosti a následně o prodloužení lhůty k předložení plné moci udělené advokátovi, resp. o povolení splátek soudního poplatku. Nejvyšší správní soud však tyto žádosti zamítne z důvodu svévolného uplatňování práva stěžovatelem a jeho obstrukčního přístupu k vedení řízení (viz např. usnesení ze dne 8. 8. 2012, č. j. 8 As 71/2012 - 13 a ze dne 4. 10. 2012, č. j. 8 As 71/2012 - 22, která byla stěžovateli doručena a jejich obsah je mu proto znám). Výsledkem řízení pak obvykle bývá jeho zastavení pro nezaplacení soudního poplatku, nebo, v případě, kdy jde o řízení od soudních poplatků osvobozené ze zákona, jako v této věci, k odmítnutí kasační stížnosti, pro nesplnění podmínek pro ustanovení zástupce soudem.

[11] Nejvyšší správní soud nepochybuje, že tento bezúčelný a zcela neefektivní postup by se opakoval i v posuzované věci.

[12] Z výše uvedených důvodů Nejvyšší správní soud kasační stížnost odmítl podle § 46 odst. 1 písm. a) za použití § 120 s. ř. s.

[13] Podle § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e n í** opravný prostředek přípustný.

V Brně dne 11. listopadu 2014

Mgr. Jana Brothánková
předsedkyně senátu